

PROJEKT BUDOWLANY

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
30-003 Kraków, Rynek Podgórski 1

TOM II

„Budowa instalacji DSO oraz przebudowa instalacji elektrycznej, instalacji kablowej systemów scenicznych i niskoprądowych w teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie”

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW W KRAKOWIE
31-002 Kraków, ul. Kanonicza 24
tel. 12 426-10-10, 12 426-10-11
NIP 676-17-36-611 REGON 003818214
OR.K. 5142. 152. 2018. JH2

UZGODNIONO
29 PAŹ. 2018
dnia .....

Małopolski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Krakowie
31-002 Kraków, ul. Kanonicza 24
warszawa

UZGODNIONO
06 GRU. 2018
dnia .....

OR.K. 5142. 152. 2018. JH 3
dec 1437/18

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI

Projekt budowlany zatwierdził:
dnia 11.01.2019 decyzji 59/6742.1/2019
znak KU-01 z 6742.1.2576.2018.GG0

z up. PREZYDENTA MIASTA

Katarzyna Karecka
Główny Specjalista
w Wydziale Architektury i Urbanistyki

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
31-003 Kraków, Rynek Podgórski 1

AKRA

KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI

SIEDZIBA: 30 – 392 KRAKÓW, UL. DR JANA PILTZA 35/101
BIURO: 30 – 101 KRAKÓW, AL. KRASIŃSKIEGO 18/6
TEL. (012) 658-69-85, 606 724 972, 600 712 422
www.akrakds.pl e-mail: akraakra@wp.pl

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ
SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA
OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW
PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2**

Małopolski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Krakowie
31-002 Kraków, ul. Kanonicza 24

2 WOLNIECZAN
OZKI. SMR. 152.2018.1H
pocz 488/18

WZGOLNIENIE
08 MAJ 2018

ZADANIOWOŚĆ

mgr inż. arch. Marzena Krupińska
Uprawniona do projektowania bez ograniczeń
w specjalności architektonicznej
N: upr. MPE: 04/003/2010
31-273 Kraków, ul. Bat. „Skala” AK 6/33
tel. 530-44056, m.e.krupinska@gmail.com

Kraków, listopad. 2017r.

Opracował: mgr Radomir Pałka

AKRA KDS

Radomir Pałka
ul. dr Jana Piltza 35/101, 30-392 Kraków
NIP 679-175-64-75 Regon 351538992

mgr Radomir Pałka
konservator dzieł sztuki
upr. kons. ASP WKIRDS 5664

OPIS INWENTARYZACYJNY I JEGO INTERPRETACJA

- **Miejscowość:** Kraków
- **Lokalizacja:** budynek przy ul. Św. Ducha 1 i Św. Ducha 2
- **Właściciel:** Miasto Kraków
- **Rodzaj i tytuł obiektu:** główny budynek teatru i tzw. „Miniatura” - (wnętrza)
- **Czas powstania:** lata 1891-93
- **Autor:** Jan Zawiejski
- **Rejestr zabytków nr:** A-36 z dnia 13.III.1961r. (gmach główny) i A-946 Teatr "Miniatura" 17.V.1993r.
- **Materiał i technika wykonania:** wielokondygnacyjny budynek teatru z poddaszem, murowany z cegły, tynkowany i malowany, profile ciągnione oraz detal architektoniczny – sztukateria i kamieniarka. Stolarka okienna i drzwiowa jest drewniana. Więźba dachowa drewniana, dach pokryty blachą miedzianą.
- **Kształt obiektu:** budynek teatru 4 piętrowy (z półpiętrem), podpiwniczony, o rzucie zbliżonym do prostokąta, dach kalenicowy, dwuspadowy z kopułą w części centralnej.

Opracował:

konservator dzieł sztuki
mgr Radomir Pałka
DYPLOM ASP KRAKÓW
NR 5664 z 3.I.2002r.

AKRA KDS
Radomir Pałka
ul. dr. Jana Piltza 35 101, 30-392 Kraków
NIP 679-175-64-75 Regon 351538992

ZAGADNIENIA HISTORYCZNE I OPIS FORMY ARCHITEKTONICZNEJ

Budynek Teatru Słowackiego wzniesiono w latach 1891-93 na miejscu wyburzonego w 1892 kościoła Ducha Świętego. Budynek jest utrzymany w stylu eklektycznym z przewagą neobaroku. Autorem projektu był Jan Zawiejski. Początkowo nosił nazwę "Teatr Miejski", dopiero w 1909 otrzymał imię Słowackiego. Pomysłodawcą budowy teatru był Walery Rzewuski, który stosowny wniosek przedstawił krakowskiej Radzie Miejskiej 5 września 1872 r. 1 sierpnia 1888 r. rozpisano międzynarodowy konkurs na projekt architektoniczny gmachu teatru. W styczniu 1890 r. przyjęto do realizacji projekt 36-letniego Jana Zawiejskiego, z którym zawarto umowę 18 marca 1891 r. Kamień węgielny położono 2 czerwca 1891 r. Okolicznościowe dokumenty pod kamieniem złożyły Helena Modrzejewska i Antonina Hoffmann. Ogólny koszt budowy teatru wyniósł 767 tys. zł reńskich. W kwietniu 1892 r. Rada Miejska postanowiła teatr wydzierżawić. 13 lipca 1893 r. ogłoszono konkurs na sześcioletnią dzierżawę teatru, a 27 lipca tegoż roku radni przyznali dzierżawę pierwszemu dyrektorowi tego Teatru Tadeuszowi Pawlikowskiemu. Pierwsza robocza próba w teatrze miała miejsce 11 września 1893 r. Odbyła się ona we foyer, gdyż na scenie trwały jeszcze prace instalacyjne. Uroczystego otwarcia nowego teatru dokonano o godz. 12:00 w południe 21 października. Podczas pierwszego spektaklu wystawiono fragmenty utworów Mickiewicza, Słowackiego i Fredry. Przez następnych pięć tygodni wystawiano wyłącznie polski repertuar.

Ostatnie przedwojenne przedstawienie polski zespół dał jesienią 1939, a ponowną pracę rozpoczął 19 lutego 1945. W czasie II wojny światowej w gmachu Teatru Słowackiego działał teatr niemiecki. Nad majątkiem Teatru czuwała tylko niewielka grupka polskich pracowników technicznych, którzy z narażeniem życia uratowali przed zniszczeniem m.in. freski w garderobie Solskiego i teatralną bibliotekę.

Od 27 marca 1976 obok głównej sceny istnieje Scena Miniatura, tzw. mała scena przy placu św. Ducha 2, która stanęła w budynku dawnej elektrowni. W drugiej połowie lat 80-tych do roku 1991 trwał generalny remont we wnętrzach i na zewnątrz Teatru Słowackiego. Oprócz renowacji zabytkowych wnętrz zaplanowano m.in. wymianę instalacji, montaż klimatyzacji, wybudowanie podziemnych pomieszczeń. Pod koniec prac rewaloryzacyjnych (lata 1990-1991) trwały intensywne prace, wykonywane jednocześnie przez kilkadziesiąt ekip. Efektem prac było oddanie budynku po kompleksowej renowacji w 1991r. dla potrzeb mającego się w nim odbyć Krakowskiego Sympozjum Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (KBWE). W następnych latach kontynuowano prace kamieniarsko-sztukatorskie oraz przy konserwacji zabytkowej stolarki. Wykonano także prace budowlano-konserwatorskie w pomieszczeniach zaplecza teatru oraz renowację elewacji budynku sceny "Miniatura". W latach 2001-2002 prowadzono prace osuszające i odgrzybiające gmach teatru od strony pld. oraz wykonano konserwację zewnętrznej kamieniarki i tarasów.

OPIS TEATRU

Krakowski Teatr Miejski im. J. Słowackiego jest monumentalną, wolnostojącą budowlą, nawiązującą do schematu Opery Paryskiej – tzn. oddzielającą trzy podstawowe części gmachu teatralnego, przy jednoczesnym zachowaniu harmonii całości. Fasada ujęta jest w dwa ryzality zwieńczone alegorycznymi postaciami: z lewej Poezja, Dramat i Komedia (autor: Tadeusz

Błotnicki), z prawej Muzyka, Opera i Operetka (autor: Alfred Daun). Poniżej gzymsu znajdują się alegoryczne popiersia Wesołości i Smutku (autor: Mieczysław Zawiejski). Na froncie fasady widnieje napis „Kraków narodowej sztuce”. Na szczycie znajdują się posągi młodzieńca w kontusz (Tadeusz) i młodej kobiety w szlacheckim stroju (Zosia) autorstwa Michała Korpala.

Frontowa partia budynku, zwrócona ku ulicy Szpitalnej, to tu mieści westybul, klatki schodowe i foyer I piętra oraz sala prób III piętra – całość utrzymana w stylu eklektycznym. Dekorację stiukową wykonał Alfred Putz. W westybulu znajduje się popiersie i projekt pomnika Stanisława Wyspiańskiego autorstwa Bronisława Chromego, popiersie Karola Kruzera, oraz tablica upamiętniająca Jana Zawiejskiego. Są tu również popiersia twórców polskiego teatru: Aleksandra Fredry, Jana Nepomucena Kamińskiego i Wojciecha Bogusławskiego.

Główna klatka schodowa, swoją architekturą dobrze jest powiązana funkcjonalnie i stylistycznie z neobarokowymi wnętrzami teatru. W części frontowej mieszczą się już wspomniane klatki schodowe po dwie od strony pld i pln. Po jednej na piętro I i II i odrębne na piętro III.

W części środkowej znajduje się, nakryta kopulastym dachem, widownia w tradycyjnym układzie barokowego teatru włoskiego, z zachowaniem systemu rang dla publiczności. Scena stanowi trzecią najważniejszą partię budowli. Wszystkie trzy części tworzą, mimo ich zróżnicowania, jednorodną całość. Zawiejski użył elementów renesansowych do skomponowania neobarokowej całości. W architekturze teatru wyraźnie widoczne są wpływy architektury francuskiej i wiedeńskiej. Malarską dekorację wnętrza wykonał Austriak Antoni Tuch. Kurtyna wykonana została przez malarza historycznego Henryka Siemiradzkiego.

Pierwotnie teatr miał 922 miejsca. Po przebudowie liczba miejsc uległa znacznemu zmniejszeniu (powiększono odstępy między rzędami, co spowodowało likwidację kilku rzędów na parterze oraz zlikwidowano tzw. straponteny).

BIBLIOGRAFIA

- Wikipedia – wolny – www.pl.wikipedia.org
- Archiwum WUOZ w Krakowie. Biała Karta Obiektu
- K. Nowacki, Architektura teatrów krakowskich, Kraków 1982.
- Program Prac Konserwatorskich dotyczący instalacji DSO i mgły wodnej „Fog” opr. przez Katarzynę Magryśiewicz-Dobrzańską, Kraków 2013r.
- J. Purchla, Teatr i jego architekt, Kraków 1993.
- J. Purchla, Jan Zawiejski, architekt przełomu XIX i XX wieku, Warszawa 1986.
- Sprawozdania Komisji Teatralnej w Krakowie 1893-1911. Napisali Karol Estreicher i Józef Flach. Wstęp, opracowanie, przypisy D. Poskuta-Włodek, Warszawa 1992.

BUDOWA TECHNOLOGICZNA OBIEKTU.

Technika wykonania we wnętrzach obiektu.

Wewnętrzne ściany korytarzy i bocznych klatek schodowych są murowane z cegły, tynkowane, malowane monochromatycznie w białym kolorze złamanym ugrem – w zależności od pomieszczenia. Detal architektoniczny wykonany w zaprawie sztukatorskiej pomalowany jest w podobnej kolorystyce, ale wachlarz kolorów jest większy, począwszy od bieli. Część detalu

architektonicznego we wnętrzach jest połączona w technice żywiczej. Widownia i scena wykończona jest w drewnie malowanym farbą olejną. Widownia (powierzchnie płaskie i detal arch.) pomalowana jest w kolorze białym złamanym umbrą paloną oraz częściowo jest złocona. Łoże widowni wyłożone są sukniem.

Identyfikacja materiałów zastosowanych we wnętrzu obiektu.

Użyte pierwotnie :

- cegła pełna
- zaprawa wapienno – piaskowa
- zaprawa sztukatorska
- kamień
- pobiąta
- farba wapienna
- farba klejowa
- folia pozłotnicza (szlagmetal)
- mixtion
- złoto
- drewno
- wapno
- farba olejna (stolarka)
- metal
- szkło
- okładziny z sukna

Użyte wtórnie :

- cegła pełna
- zaprawy:
  - wapienno – piaskowa
  - wapienno – cementowa
  - zaprawa sztukatorska
- farba wapienno – dyspersyjna
- farba dyspersyjna
- farba krzemianowa
- folia pozłotnicza (szlagmetal)
- mixtion
- złoto
- farba olejna
- pobiąta
- drewno
- szkło
- okładziny z sukna

STAN ZACHOWANIA

Ściany, sklepienia i sufity we wnętrzach teatru

Ogólnie stan sieni jest względnie dobry, ponieważ nie widoczne są zniszczenia fizyko-chemiczne, biologiczne, a jedynie drobne uszkodzenia mechaniczne. W 2 poł. Lat 80-tych XXw. (do 1991r.)

w budynku był przeprowadzony generalny remont, z całą pewnością z tego okresu pochodzi część obecnej wyprawy tynkarskiej, sztukatorskiej i malarskiej.

Cała powierzchnia tynkowanych i malowanych monochromatycznie ścian, sklepień, sufitów oraz detalu jest lekko zabrudzona, pokryta warstwą brudu i kurzu. Nieliczne mikrospękania (charakterystyczna siatka zarysowań) na powierzchni tynku to typowe rysy skurczowe. Pozostałe drobne rysy i ubytki zlokalizowane są głównie w okolicach przemurowań ścian i uzupełnień warstw tynkowych, powstałych w trakcie ww. rewaloryzacji obiektu zakończonej w 1991r. Tynki i warstwy malarskie wydają się być zwarte, jedynie w kilku miejscach są odspojone od podłoża tworząc zamknięte kawerny.

Miejscami widoczne są niewłaściwe i niestarannie wykonane, drobne uzupełnienia tynku tzw. „łaty” z zaprawy gipsowej i/lub cementowo-wapiennej. Tynki są pobiałkowane a następnie pomalowane monochromatycznie bielą złamaną ugiem w różnych odcieniach – w zależności od miejsca (pomieszczenia). Do odmalowań renowacyjnych użyto farby krzemianowej i krzemianowej modyfikowanej (?).

Warstwa malarska ogólnie jest w bardzo dobrym stanie technicznym, choć są miejsca gdzie powłoki malarskie uległy częściowemu odspojeniu na skutek miejscowego zawilgocenia. Z uwagi na charakter i miejsca planowanych prac we wnętrzach teatru oraz na przeprowadzane w minionych latach badania stratygraficzne na obecność polichromii, nie wykonano nowych odkrywek.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Głównym założeniem działań konserwatorsko – remontowych będzie przywrócenie wnętrzom teatralnym utraconych właściwości technicznych i estetycznych z przed wykonania robót instalacyjnych opisanych w projekcie budowlanym: „Wymiana instalacji elektrycznej, instalacji kablowej systemów scenicznych oraz systemów niskoprądowych dla obiektu Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, pl. Św. Ducha 1 oraz wykonanie instalacji Dźwiękowego Systemu Ostrzegawczego dla obiektów Pl. Św. Ducha 1 i Pl.Św. Ducha 2.” opracowanym przez GORYCKI & SZNYTERMAN SP. Z O.O. UL. CHAŁUBIŃSKIEGO 53, 30-698 KRAKÓW. Przed przystąpieniem do zasadniczych prac, wymiany instalacji i systemów niskoprądowych, należy rozpoznać stan zachowania złoceń, monochromii, cegieł, spoin, sztukaterii, wypraw tynkowych. Zakłada się wykorzystanie materiałów, Keim, Remmers, Baumit oraz Farby KABE, które sprawdziły się poprzez stosowanie ich od szeregu lat przy rewaloryzacji zabytków Krakowa.

Podstawowym założeniem przewidywanych prac konserwatorskich i renowacyjnych będzie przywrócenie, w miejscach przeprowadzenia tras instalacji na powrót do stanu z przed wykonania tychże robót.

W ramach niniejszego zadania dotyczącego wymiany instalacji elektrycznej, instalacji kablowej systemów scenicznych, systemów niskoprądowych i instalacji DSO, wymagane jest wykonanie na niektórych odcinkach (oznaczone w ww. projekcie), bruzd o głębokości i szerokości dostosowanej do przekroju kabli celem przeprowadzenia ww. instalacji w przestrzeni korytarzy przed wejściami do łóż, klatek schodowych a także w przestrzeni westybulu i foyer teatru. Bruzdy te nie będą przechodziły w miejscach gdzie występują dekoracje malarskie, a tylko w nielicznych przypadkach będą przechodziły przez detal arch. (profilowania). Wszystkie obecne już trasy instalacji będą ponownie wykorzystane, ponieważ na ogół będą pokrywać się z istniejącymi już trasami (stare peszle i rury). Jednakże w niektórych miejscach dla potrzeb obecnie planowanej instalacji będzie wymagane ich rozszerzenie i/lub pogłębienie, ponadto w kilku miejscach zostaną wykonane punktowe przewierthy (na przestrzał) tak aby zminimalizować kucia pod nowe trasy dla instalacji.

Wszystkie wykorzystane istniejące już trasy instalacji jak i wytyczone nowe są szczegółowo zaznaczone i opisane w projekcie budowlanym: „Wymiana instalacji elektrycznej, instalacji kablowej systemów scenicznych oraz systemów niskoprądowych dla obiektu Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, pl. Św. Ducha 1 oraz wykonanie instalacji Dźwiękowego Systemu Ostrzegawczego dla obiektów Pl. Św. Ducha 1 i Pl.Św. Ducha 2.” opracowanym przez GORYCKI & SZNYTERMAN SP. Z O.O. UL. CHAŁUBIŃSKIEGO 53, 30-698 KRAKÓW.

Np. w przestrzeni korytarzy będą obejmowały ich zaokrąglone odcinki od strony zachodniej budynku w pobliżu klatek schodowych i będą przebiegały w obszarze ściany powyżej drzwi do łóż.

Na klatkach schodowych będą rozmieszczone na spocznikach schodów w przestrzeni pomiędzy drzwiami na korytarze i drzwiami do toalet, na ścianach powyżej otworów drzwiowych.

W foyer przewiduje się przeprowadzenie instalacji w miejscu już istniejącego korytka instalacyjnego za kolumną w pld. zach. narożniku. W westybulu instalacje zostaną poprowadzone u podstawy schodów wiodących na poziom I piętra w narożnikach uskoków skarajnych filarów zdobionych rzeźbami Atlasów, od strony pld i pln. Na widowni i scenie w zdecydowanej większości zostaną wykorzystane istniejące trasy, wyjścia (rewizje inst.), gniazda itp.

Przed przystąpieniem do prac, przez specjalistyczną firmę instalacyjną, wykonaniem bruzd instalacyjnych należy zabezpieczyć przestrzeń teatru (obiektu) przed kurzem, pyłem i zanieczyszczeniem. Zabezpieczenia te są wymagane przez cały okres wykonywania prac włącznie z okresem przywracania miejsc, po wykonanych trasach instalacyjnych, do stanu z przed

wykonania bruzd. Po zamontowaniu instalacji zakłada się wypełnienie bruzd zaprawą piaskowo-wapienną, której powierzchnię proponuje się opracować w sposób zbliżony z fakturą ściany. W tym celu należy zastosować zaprawy historyczne o odpowiedniej granulacji, dopuszcza się też aplikację na powierzchni uzupełnień gotowej szlichty z zaprawy drobnoziarnistej np. Classik firmy STO, czy Universalputz firmy Keim lub Kombi Finisz Farby KABE o dobranej na podstawie prób gradacji wypełniacza. Na koniec proponuje się zagruntować uzupełnienia tynku, gruntem odpowiednim dla wybranego rodzaju farby np. KEIM Soliprim dla farby Keim Optil lub Calsilit GF dla farby Aquatex i pomalować powierzchnię bruzd w kolorze dobranym do całości koloru danej ściany. Nie można wykluczyć, że scalenia mogą się odcinać od pozostałej płaszczyzny ściany zwłaszcza w korytarzach, wtedy zachodzić będzie konieczność przemalowania całej powierzchni ściany.

W miejscach, gdzie otoczenie planowanej bruzdy uległo zabrudzeniu i/lub wyplamieniu a istniejące już scalenia kolorystyczne w tych obszarach odcinają się od kolorystyki otoczenia, proponuje się pokryć nową powłoką malarską całe elementy w kolorystyce analogicznej do powierzchni płaskich i detali tego wnętrza. Przy doborze koloru warstwy malarskiej należy brać pod uwagę zmianę kolorystyki spowodowaną upływem czasu i użytkowaniem obiektu, nie należy dobierać koloru wyłącznie na podstawie numeracji z kolornika (podanych w trakcie poprzednich prac remontowych). Przed scaleniem malarskim zakłada się oczyszczenie powierzchni z kurzu i brudu, przeżyłowanie ewentualnych pęknięć i wypełnienie ich elastyczną szpachlówką stosując np. Rissfuler Fein firmy STO lub Riss Spachtel firmy Caparol, następnie zakłada się powierzchnię szpachlówki opracować zgodnie z powierzchnią otoczenia. W zależności od miejsca można zastosować na większej powierzchni warstwę wyrównującą np. Classik firmy STO, czy Universalputz firmy Keim lub Kombi Finisz Farby KABE. Powierzchnię zagruntować i pomalować farbą mineralną np. firmy Keim Optil lub Aquatex Farby KABE, którą można stosować na każde podłoże (nie wymaga usuwania poprzedniej warstwy malarskiej).

Z uwagi na prowadzenie prac remontowo-konserwatorskich w obiekcie wpisanym do rejestru zabytków, wszystkie prace należy prowadzić pod nadzorem uprawnionego konserwatora dzieł sztuki.

PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE

1. Zabezpieczenie posadzek, części ścian, rzeźb, płaskorzeźb, stolarki i pozostałego wyposażenia przed pyłem, brudem i kurzem na czas prowadzenia robót.
2. Ustawienie rusztowań (np. przejezdnych) i przystąpienie do wykonywania niezbędnych demontaży wyposażenia pomieszczeń (np. części stolarki czy dekoracji sztukatorskiej),

- dekoracji (np. sukna w łóżach).
3. Przystąpienie do wytyczania niezbędnych nowych tras pod bruzdy i przewierty. Odkucia tynku i wymiana kabli w istniejących peszlach i rurach na potrzeby nowych instalacji.
  4. Uzupełnienie ubytków tynków, po zakończeniu modernizacji instalacji, klasyczną zaprawą (historyczną) wapienno-piaskową i opracowanie powierzchni w sposób nawiązujący do pierwotnego tynku. Do głębokich wypełnień dodany zostanie cement portlandzki. Alternatywnie proponuje się zastosować tynk RK 39 Baunit lub Mineralit Restauro W Farby KABE.
  5. Uzupełnienie profilowań gzymsów i/lub opasek stosując historyczną zaprawę wapienno-piaskową jak wyżej lub fabryczną RK 39 lub Mineralit Restauro W jako warstwę podkładową oraz wykończenie zaprawą drobnoziarnistą KOMBI FINISZ lub tradycyjną zaprawę sztukatorską.
  6. Szczeliny w miejscach gdzie widoczne są spękania bądź zarysowania tynku wypełnione zostaną masą Rissspachtel (firmy Caparol) lub Sto Rissfuller Fein.
  7. W celu lepszego związania kolejnych warstw proponuje się zastosować preparat firmy Caparol Haftgrund, o właściwościach gruntujących oraz wyrównujących powierzchnie.
  8. Fragmenty złożonego detalu architektonicznego należy uzupełnić, począwszy od zastosowania gładzi z wypełnieniem kredowym i spoiwie akrylowym np. Stuccolini, a po wyschnięciu powierzchnie wyszlifować. Następnie należy zaizolować roztworem szelaku w alkoholu i po wyschnięciu nałożyć mixtion. Aplikować odpowiednio dobrane kolorystycznie złoto płatkowe lub folię pozłotniczą (szlagmetal). W wypadku zastosowania sztucznego złota należy go na koniec zabezpieczyć przed oxydowaniem np. szelakiem w roztworze alkoholowym.
  9. Miejsca gdzie widoczne są plamy np. po zalaniu ścian i stropów proponuje się zaizolować preparatem KEIM I&F- Grund (KEIM I&F - Grund służy do gruntowania szczególnie trudnych podłoży. Typowy obszar zastosowania to podłoża lekko kredujące lub skłonne do tworzenia plam - przebijania.)
  10. Scalenie kolorystyczne wykonane zostanie zgodnie z założeniami co do ujednolicenia monochromatycznych powierzchni malarskich, przewiduje się użycie farby mineralnej np. Keim – Optil lub Aquatex Farby KABE. Farby te charakteryzują się odpowiednią dyfuzją (przepuszczalnością) pary wodnej oraz wysokim stopniem krycia.

Wykonanie fotografii i dokumentacji powykonawczej prac.

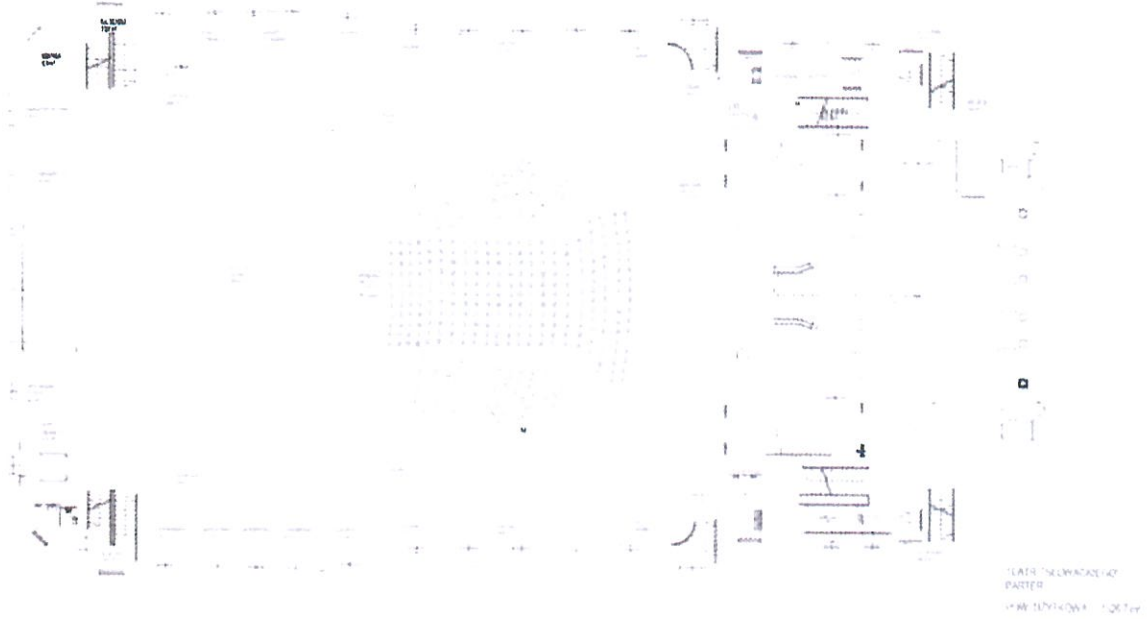
Kraków, 28.11.2017r.

AKRA KDS
Radomir Pałka
ul. dr. Jana Pilitza 35/101, 30-392 Kraków
NIP 679-175-64-75 Regon 351538992

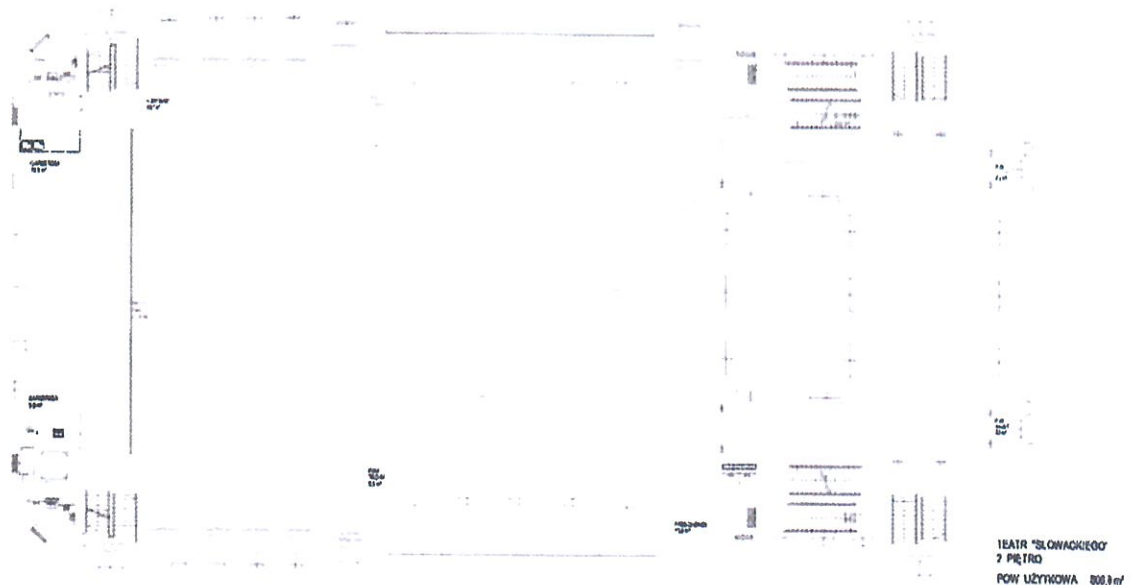

mgr Radomir Pałka
konserwator dzieł sztuki
upr. kons. ASP WKIRDS 5664

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ
SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
30-333 Kraków, Rynek Podgórecki 1

Fot. 1. Rzut parteru Teatru Słowackiego w Krakowie. 2017r.

Fot. 2. Rzut II piętra Teatru Słowackiego w Krakowie. 2017r.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ
SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2

MIĘDZYMIASTO MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
Kraków, Rynek Podgórski 1

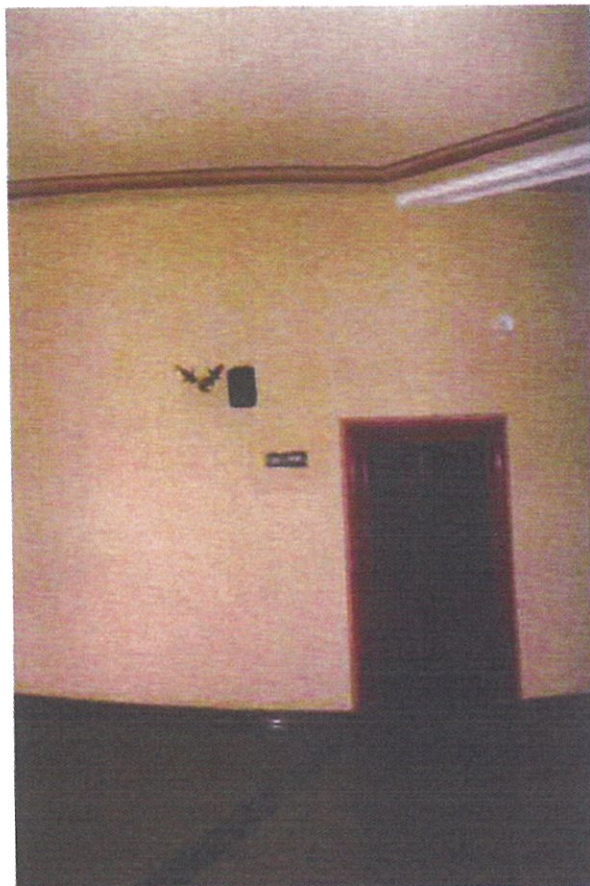

Fot. 3. Widok ogólny na foyer przed konserwacją. 2017r.

Fot. 4. Zbliżenie – ściana pld.-wsch. foyer (widoczna czujka). 2017r.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ
SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
31-113 Kraków, Rynek Podgórski 1

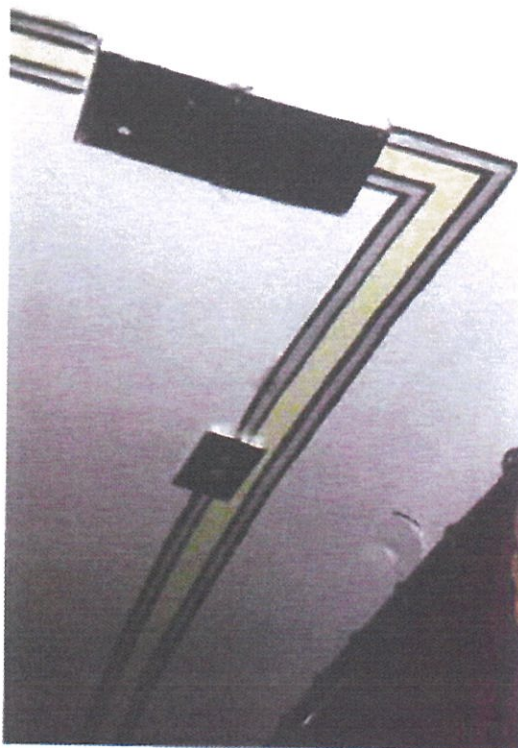
Fot. 5. Korytarz wokół widowni (ściana wsch.). Widoczny głośnik DSO czujka p.-poż. oraz kinkiet z oświetleniem. 2017r.

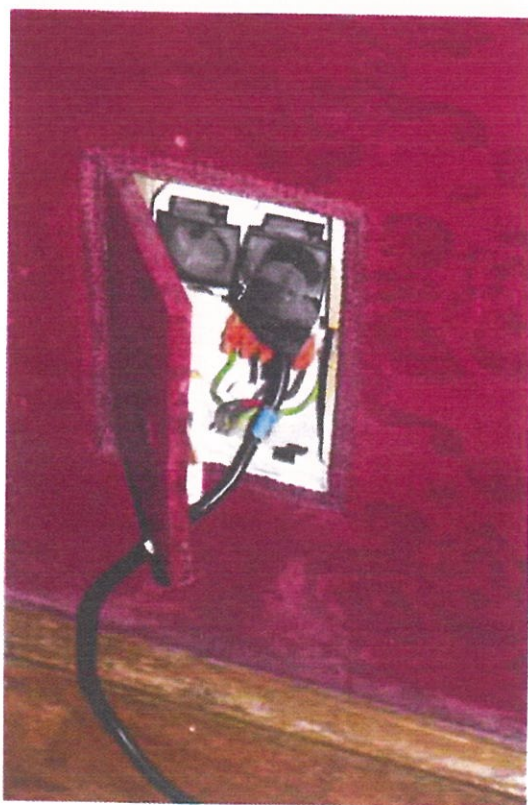
Fot. 6. Widok ogólny na widownię przed konserwacją. 2017r.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ
SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
31-113 Kraków, Rynek Podgórnki

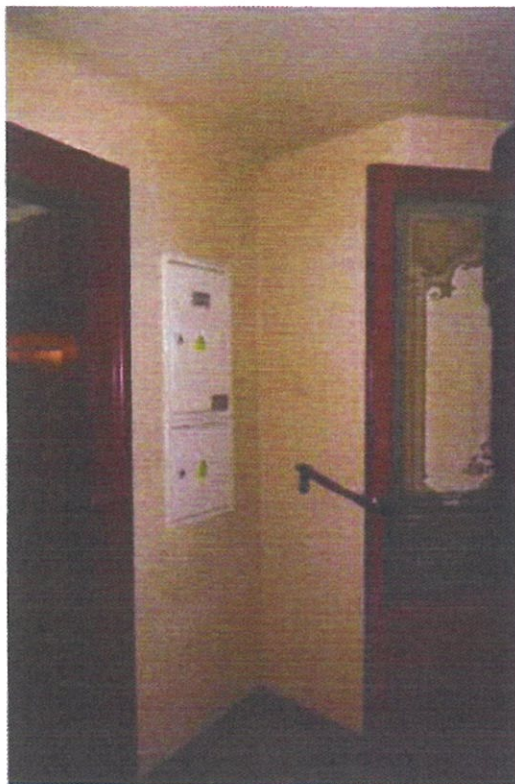

Fot. 7. Zbliżenie – sufit w łóży pld. (widoczne stare gniazdka). 2017r.

Fot. 8. Zbliżenie - ściany w łóży pld. (widoczne stare gniazdka) 2017r.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DOTYCZĄCY WYMIANY INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, INSTALACJI KABLOWEJ SYSTEMÓW SCENICZNYCH ORAZ
SYSTEMÓW NISKOPRĄDOWYCH DLA OBIEKTU TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, PL. ŚW.
DUCHA 1 ORAZ WYKONANIE INSTALACJI DSO DLA OBIEKTÓW PL. ŚW. DUCHA 1 I PL. ŚW. DUCHA 2

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
ul. Kraków, Rynek Podgórski 1

Fot. 9. Zbliżenie - korytarz w części pld. (widoczne stare rozdzielnie el.) 2017r.

Fot. 10. Klatka schodowa w części pld. teatru, widoczne nierówności na tynkach po prowadzeniu wcześniejszej instalacji. 2017r.